

**ДО ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
ВЪРХОВНИЯ КАСАЦИОНЕН СЪД
ПРОФ.ЛАЗАР ГРУЕВ**

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

от Тания Райковска- заместник на председателя и ръководител на Търговска колегия на ВКС и
Красимир Влахов- заместник на председателя и ръководител на Гражданска колегия на Върховния касационен съд

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПРЕДСЕДАТЕЛ,

Обръщаме се към Вас във връзка с необходимостта от уеднаквяване на съдебната практика по редица въпроси, свързани с вписванията на актове относно недвижими имоти, както следва:

- 1. Приложима ли е разпоредбата на чл.129, ал.2 ГПК в производството по вписване на актове относно недвижими имоти, и как следва да процедира съдията по вписванията в хипотезата на нередовност на молбата за вписване.** Според част от съдебната практика, в охранителното производство по вписване на актове относно недвижими имоти разпоредбата на чл.129, ал.2 ГПК намира приложение по силата на препращащата норма на чл.540 ГПК, т.е. при нередовност на молбата и на подлежащия на вписване акт да се предприемат действия по тяхното поправяне, като при неизпение се откаже исканото вписване /Опр.№ 196 от 11.04.2011 г. по в.ч.гр.д.№ 190/11 г. на ОС- Шумен, Опр.№ 109 от 04.02.2009 г. по в.ч.гр.д.№ 200812001011173/08 г. на ОС- Благоевград, Опр.№ 339 от 09.02.2012 г. по ч.гр.д.№ 250/12 г. на ОС- Варна, Опр.№ 179 от 02.02.2009 г. по в.ч.гр.д.№ 200991200500060/09 г. на ОС- Благоевград, Опр.№ 427 от 09.10.2008 г. по в.ч.гр.д.№ 908/08 г. на ОС- Велико Търново, Опр.№ 2363 от 14.09.2012 г. по ч.гр.д.№ 2293/11 г. на ОС- Пловдив, Определение от закрито заседание на 24.06.2010 г. по ч.гр.д.№ 434/10 г. на ОС- Враца, Определение от закрито заседание на 29.12.2010 г. по в.гр.д.№ 1037/10 г. на ОС- Добрич, Опр.№ 817/ 30.11.2009 г. по в.ч.гр.д.№ 352/09 г. на ОС- Кърджали, Опр.№ 13 от 20.01.2011 г. по в.ч.гр.д.№ 31/11 г. на ОС- Хасково/. Според обратното становище, разпоредбата на чл.129, ал.2 ГПК не намира приложение в охранителното

производство. Според Опр.№ 260/ 16.06.2009 г. по гр.д.№ 221/09 г. на II г.о. на ВКС, предвиденото в чл.12, ал.2 ПВ изискване за незабавно вписване изключва приложението на чл.129 ГПК в охранителното производство за вписване на актове относно недвижими имоти независимо от преpraщaщата норма на чл.540 ГПК, която следва да намери прилижение само при липса на изрични правила за развитието на охранителното производство, каквито в случая са налице. В същия смисъл е и Опр.№ 1574/ 29.07.2010 г. по в.ч.гр.д.№ 615810 г. на ОС- Пазарджик, Опр.№ 3299/ 17.11.2011 г. по ч.гр.д.№ 2188/11 г. на ОС- Варна, Опр.№ II-24.01.2011 г. по ч.гр.д.№ 33/11 г. на ОС- Бургас, Опр.№ 2504/ 16.09.2010 г. по ч.гр.д.№ 2486/10 г. на ОС- Пловдив/. Макар и определението на ВКС по гр.д.221/09 г. да е постановено по реда на чл.274, ал.3, т.2 ГПК и като такова е задължително за долноинстанционните съдилища, очевидно е, че същото не е постигнало уеднаквяване на съдебната практика по въпроса, поради което са налице предпоставките на чл.124, ал.1 ЗСВ за постановяване на тълкувателно решение.

- 2. Приложима ли е в обезпечителното производство и в производството по вписване на вече наложена възбрана по реда на Глава V от Правилника за вписванията /чл.24 и чл.25/ разпоредбата на чл.6, ал.3 от същия, и необходимо ли е в представения за вписване акт недвижимият имот да бъде описан съобразно изискванията на чл.60, т.1-7 ЗКИР и да бъде представена скица-извадка от кадастралната карта. С Опр.№ 284/ 04.07.2012 г. по ч.гр.д.№ 225/12 г. състав на II г.о. на основание чл.292 ГПК е спрял производството по делото, като е предложил на ОСГТК постановяване на тълкувателно решение по така постановения въпрос. В определението е цитирана противоречива практика на ВКС по този въпрос, постановена по реда на чл.274, ал.3 ГПК. Според Опр.№ 589/ 18.07.2010 г. по ч.т.д.№ 733/09 г. на II т.о., за да породи действие спрямо длъжника и трети лица, възбраната следва да бъде вписана в имотния регистър, като реда и документите, които е необходимо да бъдат представени, са посочени в ПВ и ЗКИР. Предвид необходимостта да се осигури гласност на вписването в имотния регистър, за да се защитят правата на длъжника или на трети лица, законодателят не разграничава вписването на възбрани и на актове, с които се признават, учредяват, прехвърлят, изменят или прекратяват вещни права върху недвижими имоти. Прието е, че заповедта за налагане на възбрана трябва да съдържа и описание, съгласно чл.6, ал.1, б."а" и „в" ПВ, като с ал.3 от посочената разпоредба е предвидено, че когато недвижимият имот се намира в район с одобрена кадастрална карта, описанията следва да се извършват съобразно данните по чл.60, т.1-7 ЗКИР. В същия смисъл**

е Опр.№ 48/ 07.02.2011 г. по ч.гр.д.№ 531/10 г. на I г.о. и Опр.№ 358/ 24.10.2008 г. по ч.гр.д.№ 1527/08 г. на V г.о., в които е прието, че заповедта за налагане на възбрана следва да отговаря на изискването на чл.6, ал.3 ПВ, когато се отнася за имот в район с одобрена кадастрална карта. Обратното становище е застъпено в Опр.№ 613/ 23.12.2011 г. по гр.д.№ 403/11 г. на II г.о., в което е прието, че вписването на възбрана е уредено в разпоредбите на чл.23 и следв.ПВ и за това вписване е предвиден облекчен ред, доколкото липсва препращане към чл.6, ал.3 ПВ, предвиждащ представяне както на скица на кадастралния план, ако съществува такава, така и посочване на идентификационен кадастрален номер на имота. Посочено е, че липсва изрично препращане на разпоредбата на чл.25 ПВ към разпоредбата на чл.24, б."а" до „в”, като разпоредбата на чл.24, б."а" ПВ изисква описание на имота съгласно чл.6, ал.1, б."в" ПВ, като липсва препращане към чл.6, ал.3, което според съдебния състав аргументира тезата, че при искане за вписване на възбрана при условията на чл.23 и следв.ПВ не е необходимо представяне на скица-копие от кадастралната карта с извлечение от кадастралния регистър на недвижимите имоти. Според Опр.№ 531/ 29.11.2010 г. по гр.д.№ 402/10 г. на I г.о., когато кадастралната карта е одобрена, но непълна и имотът не може да се опише съгласно изискванията на ЗКИР, следва да се приеме за пълно и законосъобразно описанието му по белезите в чл.6, ал.1, б."в" ПВ, като се посочат видът, местонахождението, номерът на имота, площта и/или застроената площ и/или застроената площ и границите, т.е. липсата на описание на имота съгласно ЗКИР в тази хипотеза не е основание да се откаже вписване на наложена възбрана.

- 3. По какъв ред се извършва вписването на удостоверението за вписване по чл.263в, ал.1 и чл.263г, ал.1 ТЗ в хипотезата, когато в имуществото на преобразуващо се дружество има вещно право върху недвижим имот или върху движима вещ, сделките с която подлежат на вписване, и какъв е размерът на дължимата държавна такса за вписването.** По този въпрос в съдебната практика са застъпени три становища. Според първото от тях, вписването следва да се извърши по реда на чл.4, б."а" ПВ, тъй като с факта на преобразуването се прехвърля правото на собственост върху имуществото на търговското дружество в полза на друг правен субект, с оглед на което дължимата за вписването държавна такса е в размера, посочен в чл.2 от Тарифата за държавните такси, събирани от Агенцията по вписванията- 0,1% върху цената, по която е таксуван документът,х която е в размер на пазарната оценка на прехвърляния недвижим имот към датата на прехвърлянето, а при липса на данни за същата- по данъчната му оценка /Определение от

02.09.2011 г. по ч.гр.д.№ 2370/11 г. на ОС- Варна, Определение от 20.08.2008 г. по ч.гр.д.№ 126/08 г. на ОС- Ловеч/. Според второто становище, вписването следва да се извърши на основание чл.4, б."и" ПВ, която разпоредба намира приложение за „други актове, за които е предвидено със закон, че подлежат на вписване”, тъй като удостоверението по чл.263в, ал.1 ТЗ не е сред изрично посочените в чл.4 ПВ актове, като размерът на дължимата за вписването такса по чл.2 от Тарифата е 0,1% върху балансовата стойност на недвижимите имоти по заключителните баланси на прекратените дружества, но не по-малко от данъчната им оценка /Определение № 153 от 26.02.2010 г. по ч.т.д.№ 1/10 г. на II т.о., Определение от 14.12.2011 г. по ч.гр.д.№ 15176/11 г. на СГС, Определение № 490 от 20.07.2012 г. по ч.т.д.№ 135/12 г. на I т.о./ . Според третото становище, вписването се извършва не по реда на Раздел II, а на Раздел III ПВ, тъй като не е налице вписване на актове относно недвижими имоти, с оглед на което дължимата за вписването такса не се определя върху пазарната или данъчната оценка на имотите /Определение № 376 от 04.08.2010 г. по ч.гр.д.№ 694/10 г. на ОС- София, Определение от 30.07.2008 г. по ч.гр.д.№ 655/08 г. на ОС- София, Определение от 24.09.2009 г. по в.ч.гр.д.№ 812/09 г. на ОС- Добрич, Определение № 11 от 10.01.2009 г. по ч.гр.д.№ 585/08 г. на ОС- Видин/.

- 4. Подлежи ли на вписване договор за учредяване на сервитут за прокарване на отклонения от общи мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура през чужд имот по чл.193 ЗУТ в полза на лице, което не е собственик на друг недвижим имот.** Според едното от становищата по този въпрос в съдебната практика, разпоредбата на чл.193 ЗУТ е относима само в отношенията между собствениците на съседни имоти, но не и при учредяване на сервитут в полза на енергийно предприятие, който следва да бъде учреден при спазване на предвидената в чл.18 ЗЗД нотариална форма /Опр.№ 471 от 18.10.2011 г. по ч.гр.д.№ 449/11 г. на II г.о./ . В аналогичен смисъл са Опр.№ 77/ 19.02.2010 г. по ч.гр.д.№ 587/09 г. на I г.о., Опр.№ 53/ 05.02.2009 г. по ч.гр.д.№ 589/09 г. на I г.о. и Опр.№ 568/ 30.12.2009 г. по ч.гр.д.№ 429/09 г. на II г.о., според които по реда на чл.193 ЗУТ не може да се учредява и съответно- да се вписва, сервитут за прокарване на водопровод в полза на ВиК-оператор, тъй като страни по такъв договор могат да бъдат само собственици на недвижими имоти. Обратното становище е застъпено в Опр.№ 175/ 29.03.2012 г. по ч.гр.д.№ 37/11 г. на I г.о., според което разпоредбата на чл.193 ЗУТ намира приложение за отклонения от всички видове техническа инфраструктура- за водопрекарване, газоснабдяване, далекосъобщения и електроснабдяване, като тези сервитути се учредяват от собствениците на недвижими имоти в полза на

съответните оператори /в конкретния случай- на енергийно предприятие/, което се извършва в писмена форма с нотариална заверка на подписите, а не в нотариална форма.

- 5. Следва ли да бъде извършено вписване на непарична вноска с предмет вещно право върху недвижим имот /чл.73, ал.5 ТЗ/, ако молителят не е представил пред съдията по вписванията доказателства за правата на вносителя.** По въпроса е налице противоречива съдебна практика. Според едното становище, по отношение на непаричната вноска на вещно право върху недвижим имот като особен вид сделка, законодателят е предвидил по изключение не нотариусът, а съдията по вписванията да проверява правата на вносителя /Опр.№ 212 от 01.03.2010 г. по ч.т.д.№ 96/10 г. на I т.о., Определение от 04.03.2010 г. по ч.гр.д.№ 16/10 г. на ОС-Монтана/. Обратното становище е застъпено в Опр.№ 58/ 25.01.2011 г. по ч.т.д.№ 42/11 г. на I т.о. и Опр.№ 27/ 08.03.2011 г. по ч.гр.д.№ 59/11 г. на ОС-София, в които е прието, че съдията по вписванията може да откаже поисканото вписване само ако актът не подлежи на вписване, ако не е съставен съобразно изискванията за форма и ако няма необходимото съдържание, без да проверява материалноправните предпоставки на акта, чието вписване се иска, вкл. правата на вносителя при вписване на апорт.
- 6. Какъв е предметният обхват на проверката, която съдията по вписванията извършва съгласно чл.32а, ал.1 ПВ относно това, дали представеният за вписване акт отговаря на изискванията на закона.** Според част от съдебната практика по въпроса, проверката на съдоията по вписванията е строго формална и се изчерпва с преценката, дали актът подлежи на вписване, съставен ли е съобразно изискванията за форма, има ли необходимото съдържание, без да се проверява неговата действителност и да се контролира по същество законосъобразността на нотариалното удостоверяване /Опр.№ 146 от 15.04.2004 г. по ч.т.д.№ 89/04 г. на II т.о., Опр.№ 410 от 28.11.2008 г. по гр.д.№ 1899/08 г. на III г.о., Опр.№ 366 от 10.06.2009 г. по ч.т.д.№ 379/09 г. на II т.о., Опр.№ 569 от 20.12.2010 г. по ч.гр.д.№ 309/10 г. на I г.о., Опр.№ 58 от 25.01.2011 г. по ч.т.д.№ 42/11 г. на I т.о., Опр.№ 219 от 14.05.2009 г. по ч.гр.д.№ 166/09 г. на II г.о./. Налице е и съдебна практика, която приема, че съдията по вписванията може да откаже вписване и в случай, че представеният за вписване акт е извършен в нарушение на материалния закон /Опр.№ 234 от 04.04.2005 г. по ч.гр.д.№ 862/04 г. на IV г.о., Опр.№ 601 от 10.08.2005 г. по ч.гр.д.№ 391/04 г. на IV г.о., Опр.№ 382 от 15.08.2007 г. по ч.гр.д.№ 296/06 г. на IV г.о., Опр.№ 382 от 02.09.2011 г. по ч.гр.д.№ 431/10 г. на II г.о./. Налице е противоречива практика и конкретно по въпроса, налице ли е

основание да се откаже вписване, ако предметът на сделката не отговаря на изискванията за самостоятелен обект на вещни права. Според част от съдебната практика, тази преценка е извън компетентността на съдията по вписванията, който проверява само наличието на подлежащ на вписване акт и спазването на изискванията за форма и съдържание /Опр.№ 393 от 12.10.2010 г. по ч.гр.д.№ 349/10 г. на II г.о., Опр.№ 255 от 20.06.2012 г. по ч.гр.д.№ 175/12 г. на II г.о./. Налице е практика и в обратен смисъл, според която съдията по вписванията следва да преценява, дали представеният за вписване акт се отнася до обект, който има самостоятелно значение и може да бъде предмет на вещни права и на прехвърлителна сделка /Опр.№ 234 от 04.04.2005 г. по ч.гр.д.№ 862/04 г. на IV г.о., Опр.№ 601 от 10.08.2005 г. по ч.гр.д.№ 391/04 г. на IV г.о., Определение от 29.01.2009 г. по ч.гр.д.№ 3490/08 г. на ОС-Пловдив/.

- 7. При вписване на препис от обявено завещание с предмет недвижим имот и права върху недвижим имот, необходимо ли е съдията по вписванията да извършва проверка за правата на завещателя.** По въпроса е налице противоречива съдебна практика. Според едното становище, пред съдията по вписванията трябва да са представени доказателства за собствеността на завещателя, като при липса на такива следва да се постанови отказ /Опр.№ 390 от 19.09.2011 г. по ч.гр.д.№ 228/11 г. на ОС- Силистра/. Според противното становище, обхватът на проверката се ограничава само до преценка относно наличието на подлежащ на вписване акт и формалните предпоставки на чл.6 ПВ относно съдържанието му, без да се проверяват правата на завещателя /Определение от 25.02.2011 г. по ч.гр.д.№ 33/11 г. на ОС- София/.
- 8. Процесуално легитимиран ли е съдебният изпълнител да обжалва отказ на съдията по вписванията, постановен по негова молба.** С Опр.№ 320/ 25.06.2012 г. по ч.гр.д.№ 147/12 г. състав на I г.о. на основание чл.292 ГПК е спрял производството по делото, като е предложил на ОСГК постановяване на тълкувателно решение по така постановения въпрос. В определението е цитирана противоречива практика на ВКС по този въпрос, постановена по реда на чл.274, ал.3 ГПК. Според Опр.№ 260/ 07.06.2011 г. по ч.гр.д.№ 41/11 г. на ВКС, I г.о., Опр.№ 86/ 08.03.2011 г. по ч.гр.д.№ 56/11 г. на ВКС, II г.о. и Опр.№ 178/ 29.04.2011 г. по ч.гр.д.№ 161/11 г. на ВКС, I г.о., частният съдебен изпълнител не разполага с правомощие да обжалва отказа на съдията по вписванията. Обратното становище е застъпено в Опр.№ 313/ 09.06.2011 г. по ч.гр.д.№ 668/10 г. на ВКС, I г.о., в което е разгледана по същество частна жалба на частен съдебен изпълнител срещу такъв отказ. По въпроса са налице и

множество други противоречиви актове на състави на ВКС. Становището, че съдебният изпълнител не е легитимиран да обжалва отказ на съдията по вписванията, е обективизирано в Опр.№ 498/ 12.06.2012 г. по ч.т.д.№ 385/11 г. на II т.о., Опр.№ 215/ 26.05.2011 г. по ч.гр.д.№ 103/11 г. на I г.о., Опр.№ 56/ 14.02.2011 г. по ч.гр.д.№ 14/11 г. на II г.о./. Произнасяния по същество на касационната инстанция по жалби на частен съдебен изпълнител срещу отказ на съдия по вписванията са обективизирани в Опр.№ 425/ 18.12.2008 г. по ч.гр.д.№ 1516/08 г. на V г.о. и Опр.№ 313/ 09.06.2011 г. по ч.гр.д.№ 668/10 г. на III г.о.

- 9. Процесуално легитимиран ли е нотариусът да обжалва отказ на съдията по вписванията, постановен по негова молба за вписване.** Според едното от становищата по въпроса в съдебната практика, нотариусът не разполага с такава процесуална легитимация, тъй като с такава разполагат само страните в нотариалното производство /Опр.№ 49 от 09.02.2006 г. по ч.гр.д.№ 930/05 г. на IV г.о., Определение от закрито заседание на 22.03.2006 г. по ч.гр.д.№ 62/06 г. на II г.о., Опр.№ 357 от 23.10.2008 г. по ч.гр.д.№ 1421/08 г. на IV г.о., Опр.№ 42 от 29.01.2009 г. по ч.гр.д.№ 40/09 г. на I г.о., Опр.№ 129 от 09.03.2010 г. по ч.гр.д.№ 15/10 г. на – г.о./. Според другото становище по въпроса, нотариусът е легитимиран да обжалва отказа на съдията по вписванията, което се обосновава с правомощието му по чл.8, ал.1 ПВ да подаде молба за вписване на нотариалните актове по чл.4, б.”а” ПВ от името и за сметка на страните по сделката /Опр.№ 217 от 09.04.2003 г. по гр.д.№ 141/03 г. на IV г.о., Опр.№ 438 от 29.12.2002 г. по гр.д.№ 414/02 г. на II г.о., Опр.№ 149 от 27.03.2009 г. по ч.гр.д.№ 157/09 г. на I г.о., Опр.№ 173 от 16.04.2009 г. по гр.д.№ 112/09 г. на II г.о./.
- 10. Допустимо ли е освобождаване на молителите в производството по вписване на актове относно недвижими имоти, на искиви молби и постановени по тях решения, от заплащане на държавна такса за вписването, от кой орган и при какви предпоставки. Освободени ли са от заплащане на държавна такса за вписването ищците, освободени от държавна такса за исковото производство на основание чл.83, ал.2 ГПК.** Според едното становище по така поставените свързани въпроси, разпоредбата на чл.83, ал.2 ГПК не намира приложение в охранителното производство по вписванията, като съдията по вписванията и съдът не разполагат с правомощието да се произнасят по молби за освобождаване от такси в това производство, което кореспондира с изричната уредба на чл.5 ЗДТ относно хипотезите и лицата, освободени от заплащане на държавни такси /Опр.№ 277 от 30.06.2010 г. по ч.гр.д.№ 160/10 г. на II г.о., Опр.№ 567 от 27.10.2011 г. по ч.гр.д.№ 478/11 г. на III г.о., Опр.№

228 от 07.06.2012 г. по ч.гр.д.№ 213/12 г. на II г.о., Определение от закрито заседание на 08.11.2011 г. по ч.гр.д.№ 2223/11 г. на ОС-Варна/. В други съдебни актове се приема, че съдията по вписванията е компетентен да се произнася по искане за освобождаване от държавна такса за вписването, поради което са разгледани по същество частни жалби срещу такива откази, респ. отменени са отказите му за разглеждане на молби за освобождаване от такси /Опр.№ 946 от 20.03.2012 г. по ч.гр.д.№ 695/12 г. на ОС-Пловдив, Опр.№ 122 от 10.01.2012 г. по ч.гр.д.№ 3165/11 г. на ОС-Пловдив, Опр.№ 575 от 18.02.2011 г. по ч.гр.д.№ 218/11 г. на ОС-Варна/. Макар и определението на ВКС по ч.гр.д.№ 160/10 г. да е постановено по реда на чл.274, ал.3 ГПК, наличието на противоречива съдебна практика по въпроса в последващия период сочи на необходимост от постановяване на тълкувателно решение предвид наличието на предпоставките по чл.124, ал.1 ЗСВ.

- 11. Какъв е размерът на дължимата държавна такса при частично заличаване /за определен имот или имоти/ на вписване на ипотека, учредена върху два или повече имота за обезпечаване на един дълг.** По въпроса е налице противоречива съдебна практика. Според едното от поддържаните становища, в посочената хипотеза се дължи половината от таксата по чл.2 от Тарифата за таксите, събирани от Агенция по вписванията, изчислена върху размера на погасения дълг /Опр.№ 3588 от 21.12.2011 г. по ч.гр.д.№ 2509/11 г. на ОС- Варна, Решение № 3323 от 17.11.2011 г. по ч.гр.д.№ 2267/11 г. на ОС- Варна, Опр.№ 2987 от 13.10.2011 г. по ч.гр.д.№ 1937/11 г. на ОС- Варна, Определение от 08.02.2010 г. по ч.гр.д.№ 108/10 г. на ОС- Бургас, Определение от 11.06.2010 г. по ч.гр.д.№ 818/10 г. на ОС- Бургас, Определение от 10.02.2010 г. по в.ч.гр.д.№ 33/10 г. на ОС- Разград/. Според другото становище, размерът на дължимата такса за частично заличаване на ипотека е в размер на половината от таксата, дължима за вписването на ипотеката, дори когато е поискано заличаване на ипотеката само за определен имот или имоти /Опр.№ 228 от 26.01.2012 г. по ч.гр.д.№ 219/12 г. на ОС- Варна, Определение от 30.12.2009 г. по ч.гр.д.№ 773/09 г. на ОС- Перник, Опр.№ 228 от 31.08.2011 г. по ч.гр.д.№ 1495/11 г. на ОС- Варна/.

Предвид наличието на посочената по-горе противоречива съдебна практика, предоставяме на Вашата преценка дали да упражните предоставената Ви от чл.125 ЗСВ компетентност, като предложите на Общото събрание на Гражданска и Търговска колегия на ВКС да се произнесе с тълкувателно решение по посочените въпроси.

**ЗАМЕСТНИК НА ПРЕДСЕДАТЕЛЯ
И РЪКОВОДИТЕЛ НА ТЪРГОВСКА
КОЛЕГИЯ НА ВЪРХОВНИЯ
КАСАЦИОНЕН СЪД:**

/ТАНЯ РАЙКОВСКА/

**ЗАМЕСТНИК НА ПРЕДСЕДАТЕЛЯ
И РЪКОВОДИТЕЛ НА
ГРАЖДАНСКА КОЛЕГИЯ НА
ВЪРХОВНИЯ КАСАЦИОНЕН СЪД:**

/КРАСИМИР ВЛАХОВ/